

ת"פ 60403/12/22 - מדינת ישראל נגד גשאו ימר- גזר הדין אינו בעניינו, אב"י צגאו, ליאור אברהם, סמאי אינו

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 60403-12-22 מדינת ישראל נ'

ימר(עצור/אסיר בפיקוח) ואח'

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

המאשימה	בעניין: מדינת ישראל
נגד	
הנאשמים	1. גשאו ימר- גזר הדין אינו בעניינו 2. אב"י צגאו 3. ליאור אברהם 4. סמאי אינו

גזר דין
(נאשמים 2-4)

כתב האישום וההליכים

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעבירות כדלקמן: **נאשם 2** הורשע בעבירות קשירות קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 449(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); החזקת מכשירי פריצה, לפי סעיף 409 + סעיף 29(א) לחוק העונשין; הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין; התפרצות למקום מגורים, לפי סעיף 406(ב)+סעיף 29(א) לחוק העונשין; וגניבה, לפי סעיף 384 + סעיף 29(א) לחוק העונשין. **נאשם 3** הורשע בעבירות קשירות קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 449(א)(1) לחוק העונשין; סיוע להתפרצות למקום מגורים, לפי סעיף 406(ב)+סעיף 31 לחוק העונשין; החזקת מכשירי פריצה, לפי סעיף 409 + סעיף 29(א) לחוק העונשין; וסיוע לגניבה, לפי סעיף 384 + סעיף 31 לחוק העונשין. **נאשם 4** הורשע בעבירות קשירות קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 449(א)(1) לחוק העונשין; החזקת סכין שלא כדין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין; החזקת מכשירי פריצה, לפי סעיף 409 + סעיף 29(א) לחוק העונשין; סיוע להתפרצות למקום מגורים, לפי סעיף 406(ב)+סעיף 31 לחוק העונשין; וסיוע לגניבה, לפי סעיף 384 + סעיף 31 לחוק העונשין.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי התגוררו נאשמים 1 ו-2 בלוד, נאשם 3 התגורר ברמלה והנאשם 4 בחדרה. הנאשמים קשרו קשר לצורך ביצוע התפרצות לדירה המצויה בקריית ביאליק וגניבה ממנה, ובמסגרת הקשר וקידומו עמדו בקשר טלפוני והסתייעו ברכב שהיה בחזקתו של הנאשם 3 (להלן - הרכב). ביום 18.12.22, החל משעות הבוקר, עשו נאשמים 1,2 את דרכם ברכב לכיוון הדירה ובדרך אספו את נאשמים 3,4. הנאשמים הצטיידו במכשירי פריצה בדמות שלושה תותבים דמויי מפתח, רדיד אלומיניום, התקן להכנת חריצים ברדידי

האלומיניום, קיסם, קידוד וידית. בין השעות 13:55 - 14:10, או בסמוך לכך, התפרצו בצוואת נאשמים 1 ו-2 לדירה כשהם פותחים באמצעות כלי הפריצה את דלת הכניסה שהייתה נעולה. נאשמים 3 ו-4 עמדו מחוץ לדירה ותצפתו על מנת לאפשר לאחרים להשלים את העבירה. נאשמים 1 ו-2 השליכו ארצה את תכולת הארונות והמגירות, נכנסו אל הממ"ד וגנבו בצוואת מזוודה ובה 24 שיקים בשווי כולל של 17,356 ₪; כסף מזומן בסך 40,020 ₪; 8,360 באט תאילנדי; 280 לירות טורקיות ו-102 דולר. כן גנבו ארנק ובו כרטיסי חיוב ומסמכים אישיים; שתי פלטות זהב 14 קארט ופלטת זהב 9 קארט; 1,160 עגילים; 970 טבעות; 60 סטים של שרשראות, עגילים וטבעות; 978 שרשראות; 281 עגילים; 332 תליונים; 103 צמידים ו-132 טבעות, תיק שחור ובו 180 צמידים; 241 שרשראות; 109 טבעות; 140 תליונים; 138 עגילים; 24 קופסאות תכשיטים, מקטרת וחמישה מעמדי תכשיטים. בכתב האישום צוין שהרכוש הגנוב נאמד "בשווי רב" וזאת מבלי לציין סכום כלשהו.

עוד באותו יום, בסמוך לשעה 15:10, נתפסו הנאשמים בחדרה כשהם ישובים ברכב ובו הרכוש הגנוב. במעמד זה החזיק נאשם 4 בכיס מכנסיו סכין בעלת שני להבים ואילו נאשם 2 היה מצוי אותה עת בתנאים מגבילים שאפשרו לו לשהות מחוץ למקום מעצר הבית בין השעות 08:00-20:00 בליווי ובפיקוח, ובמעשיו הוא הפר תנאים אלו.

3. לצורך שלמות התמונה יצוין כי הודאת הנאשמים ניתנה אגב הסדר טיעון שהושג בדיון מוקד, במסגרתו כתב האישום תוקן והנאשמים הודו בעובדותיו ללא הסכמה עונשית. כן הוסכם על החזרת הרכוש שנתפס למתלונן. עוד אציין כי נעתרתי לבקשת נאשם 1 להפנותו לתסקיר ומשכך הופרד הדיון בעניינו, לבין יתר הנאשמים. משכך, גזר דין זה עניינו בנאשמים 2-4 בלבד.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה הגיש טיעון כתוב והשלימו על פה. כן הוגשו (בהתאם להסכמת הצדדים) תמונות אי הסדר שהותירו הנאשמים בדירה וכן תמונות הרכוש שנגנב. נטען כי הערכים המוגנים שנפגעו הם ביטחון האישי של המתלונן, שגרת יומו ורכושו. צוין כי מדובר בעבירות חמורות שבוצעו אגב תכנון מוקדם, חלוקת תפקידים ושימוש בכלים וכי חלק מהנאשמים ביצעו אגב כך עבירות נוספות. הודגש כי לא מדובר בפריצה אקראית אלא "בחוליה" שהושקעו משאבים משטרתיים רבים לתפיסתה. המאשימה הגישה פסיקה וטענה כי בעניינו של נאשם 2 יש לקבוע מתחם הנע בין 20-40 חודשי מאסר; בעניינו של נאשם 3 יש לקבוע מתחם הנע בין 15-30 חודשי מאסר; וביחס לנאשם 4 מתחם הנע בין 18-36 חודשי מאסר. ברמה האופרטיבית עתרה המאשימה, לאור עברם הפלילי, למקם את עונשם של הנאשמים בחלקם העליון של המתחמים, לצד ענישה נלווית. ביחס לנאשם 2 התבקשה גם הפעלת מאסרים מותנים במצטבר לעונש המוטל בתיק זה.

5. **ב"כ נאשם 2** הגיש פסיקה וטען כי מתחם הענישה נע בין שישה חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם צוין כי מדובר בבן למשפחת עולים, שגדל בנסיבות חיים קשות. כן ביקש הסנגור להביא בחשבון את ההודאה אשר חסכה שמיעת עדים רבים וביטאה לפי הנטען חרטה כנה. ביחס למאסרים המותנים עתר הסנגור להפעילם בחופף לאור העובדה שניתנו במסגרת אותו גזר דין.

ב"כ נאשם 3 הדגיש את התיקון שנעשה בכתב האישום ובפרט את העובדה כי נאשם 3 הורשע בעבירת סיוע, לגביה נטען שהיא ברף נמוך יחסית. צוין כי הרכוש הוחזר ומשכך לא נגרם נזק. הסנגור הפנה לפסיקה וטען כי מתחם הענישה בעבירות מסוג זה נע בין 12 חודשי מאסר בפועל ועד 30 חודשי מאסר, במקרה בו מדובר בעבירה עיקרית. ביחס לעונש הקונקרטי טען הסנגור כי לאור הודאת הנאשם ונסיבותיו האישיות יש למקמו בתחתית המתחם.

ב"כ נאשם 4 הדגיש אף הוא שנאשם זה הורשע בעבירת סיוע בהתאם להסדר טיעון שהושג בהליך מוקד. משכך, ביקש שיינתן לעובדה זו משקל בקביעת גבולות המתחם. ביחס לעבירה שעניינה החזקת סכין נטען שמדובר בסכין יפנית ולא בכלי תקיפה. ברמה המעשית עתר הסנגור למתחם ענישה הנע בין שישה חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשי מאסר, תוך שהפנה לפסיקה. ביחס לענישה הקונקרטית, צוין כי מדובר בנאשם יתום שנסיבות חייו אינן קלות, הוא אב לילד בן חמש ובשנים האחרונות לא הסתבך בפלילים. לאור כך ביקש הסנגור למקם את עונשו בתחתית המתחם שהוצע.

6. הנאשמים בדברם האחרון הביעו צער על מעשיהם.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

7. פריצה לדירת מגורים פוגעת כמובן בקניינם של הבעלים. עם זאת, היא גורמת גם לפגיעה קשה בשלוות רוחו, בפרטיותו ובזכותו של בעל הדירה לחוש בטוח בביתו-מבצרו (ע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אואזנה** (31.12.2008)). כן, ראו:

"עבירות ההתפרצות והגניבה, הפכו, למרבה הצער, לנפוצות במחוזותינו, הן פוגעות ברכושו של הציבור, מערערות קשות את תחושת ביטחונו, ומנפצות לרסיסים את התפיסה לפיה ביתו של אדם הוא מבצרו. בית משפט זה עמד, לא פעם, על כך שחומרתן של העבירות, לצד נפיצותה של התופעה, מצריכות נקיטת יד קשה עם העבריינים" (רע"פ 398/14 **טל בן משה ערג' נ' מדינת ישראל** (16.03.2014))

ראו גם: רע"פ 4789/22 **פלוני נ' מדינת ישראל** (20.7.2022):

"עבירת ההתפרצות מערערת את תחושת הביטחון האישי של כל אדם, כאשר הפורץ כננס בעזות מצח לדירה שאינה שלו, במטרה לבצע עבירה. באותה העת, קניינו, פרטיותו וכבודו של בעל הדירה נפגעים, כאשר הוא נוכח לדעת כי אפילו ביתו - אינו מבצרו ... יודגש, עבירת ההתפרצות למקום מגורים אינה עבירת "רכוש" גרידא - אף שגם בכך אין להקל ראש, כי אם פגיעה בלב חירותו של כל אדם ואזרח הנגרמת כאשר אדם זר חודר ברגל גסה לדל"ת אמותיו. מאותה העת, חרדה אוחזת בבעל הדירה העולה על יצועו, בידוע כי אף בביתו שלו, בחדרו ובמיטתו - אינו מוגן. במקרים אלו נדרשת ענישה הולמת

ומרתיעה בדמות עונש מאסר בפועל מאחורי סורג וברית, נוכח הפשיעה הגואה ברחובות ישראל בכלל, ובאזור הנגב בפרט. כך נדרש כדי להגביר את תחושת הביטחון במרחב הציבורי והאיש.

8. ביחס לנסיבות ביצוע העבירות אציין כי במקרה זה מדובר באירוע מתוכן היטב, אגב איסוף מידע, הצטיידות בכלים וחלוקת תפקידים בין המעורבים. הנאשמים עשו דרכם כחבורה ממקום מגוריהם המרוחק מאוד מדירת המתלונן, ואין זאת אלא כי ידעו שמדובר בדירה בה מוחזק רכוש רב. הכניסה לדירה נעשתה אגב שימוש בכלי פריצה מתוחכמים והנאשמים הותירו בה אי סדר כמשתקף מהתמונות (ע/2) ונטלו ממנה תכשיטים ששווים רב וכן כסף מזומן בסכום לא מבוטל. בעניין זה אדגיש שבהתאם להסדר הטיעון שווי התכשיטים לא פורט (להבדיל מסכום המזומן והשיקים) ואין מחלוקת שכל הרכוש נתפס והוחזר למתלונן. נתון נוסף הרלוונטי לענייננו הוא תפקידו של כל אחד מהנאשמים. כפי שטענו בצדק הסנגורים, לא ניתן להתעלם מהתיקון שנעשה בכתב האישום ויש להביא בחשבון את חלקו של כל אחד לצורך קביעת מתחם הענישה. נאשמים 1,2 אשר הורשעו בעבירה המושלמת, הם שנכנסו לדירה וגנבו ממנה את הרכוש, בעוד נאשמים 3 ו-4 הורשעו בעבירת סיוע להתפרצות וגניבה, כאשר הסיוע התבטא בכך שהם המתינו מחוץ לדירה "ותצפתו על מנת לאפשר לנאשמים 1 ו-2 להשלים את ביצוע העבירה". כידוע, עונשו המרבי של המסייע הוא מחצית מהעונש הקבוע בצד העבירה המושלמת (סעיף 32 לחוק העונשין) ואף אם עונשו (הקונקרטי) של מסייע אינו בהכרח מחצית משל חברו העבריין העיקרי, אזי ההבדל המשמעותי בעונש המרבי, כמו גם השונות שבין מעשי הנאשמים, צריכים לבוא לידי ביטוי בקביעת גבולות מתחם הענישה (ע"פ 8598/14 **אריאל אלמליח נ' מדינת ישראל** (1.3.2015) (סעיפים 10-11)). בענייננו, הסיוע הוא במדרג גבוה וקרוב יחסית לביצוע בצוותא. נאשמים 3,4 הגיעו עם חבריהם לזירת האירוע באותו כלי רכב ועזבו יחד עמם לאחר ביצוע העבירה. עוד אציין כי בהתאם להסדר הטיעון הורשעו כל הנאשמים בעבירת קשירת קשר, המלמדת על תכנון מוקדם, עובדה המקרבת את נאשמים 3,4 עוד יותר לעבר ביצוע בצוותא (באמצעות חלוקת תפקידים). עם זאת, אין לשכוח שמדובר בהסדר טיעון במסגרתו ביקשו הצדדים ליצור מדרג בין חלקם של הנאשמים בביצוע העבירות ועל גזר הדין ליתן ביטוי מעשי לרצון משותף זה. כידוע, עבירת סיוע מובחנת מהביצוע העיקרי לא רק בעונש המרבי הקבוע בצד העבירות (סעיף 32 לחוק העונשין) אלא אף ביחסו של המסייע לעבירה ובמידת אשמו (ראו: "שלא כמבצע בצוותא המצוי במעגל הפנימי של העבירה, המסייע הוא שותף עקיף. הוא אינו היוזם, הקובע, המחליט ואף לא זה ששולט על המעשה העבריין, אלא מסייע ליצירת תנאים לקיומה של העבירה ומבצע מעשי עזר לכך שתצא לפועל" (ע"פ 2247/10 **ימיני נ' מדינת ישראל** (12.1.2011); פסקה 22)). קווים אלו לדמותו של המסייע אמורים לעמוד לנגד עינינו בעת קביעת גבולות המתחם, וזאת על מנת להגשים את רצונם המשותף של הצדדים. עוד אציין כי ביחס לנאשם 2 העבירות בוצעו אגב הפרת תנאי שחרור ונאשם 4 נמצא מחזיק בסכין בעת שנעצרו הנאשמים ברכב.

9. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של פריצה לדירת מגורים ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים: רע"פ 4789/22 **פלוני נ' מדינת ישראל** (20.7.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות התפרצות לדירה וגניבה ונגזרו עליו 14 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. בית המשפט העליון הדגיש כי העונש הולם את חומרת המעשים וכי "אף לו היה נגזר על המבקש עונש חמור יותר - לא היה מקום להקל בעונשו"; רע"פ 6607/21 **אמיר חסון נ' מדינת ישראל** (21.10.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות קשירת קשר לביצוע פשע, התפרצות לדירה מגורים בצוותא, גניבה והיזק לרכוש במזיד בכך שביחד עם אחרים התפרץ לדירת המתלוננים בשתי הזדמנויות וגנב כספת ובה מעל לחצי מיליון שקלים, דרכונים ומפתחות. ערעור המדינה התקבל ונקבע כי המתחם שנקבע (10-24) מקל. בסופו של יום הוטל על הנאשם עונש בתחתית המתחם שקבע בית משפט השלום וזאת

מהנימוקים שפורטו בפסק הדין. בית המשפט העליון קבע כי העונש אינו חורג מרמת הענישה הנוהגת והוא אף מקל; רע"פ 4830/20 **אשר סויסה נ' מדינת ישראל** (28.7.2020), בו הורשע הנאשם בשתי עבירות התפרצות וגניבה ונגזרו עליו ארבע שנות מאסר, הופעל מאסר מותנה והוטלו עונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור וציין כי "בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתה הרבה של עבירת ההתפרצות לדירת מגורים, המערערת את ביטחונו של האזרח בביתו-מבצרו, ופוגעת באורח קשה בקניינו ובפרטיותו"; רע"פ 689/20 **גבאי נ' מדינת ישראל** (28.1.2020), בו הוטלו על נאשם 12 חודשי מאסר בפועל בגין פריצה לדירה שבוצעה בדרך של שבירת סורגי חלון, כניסה לדירה וגניבה של תכשיטים בשווי 6,000 ₪. בית המשפט העליון ציין כי העונש אינו מחמיר יתר על המידה ודחה בקשה למתן רשות ערעור; רע"פ 512/22 **חאלד דגמש נ' מדינת ישראל** (23.3.2022), בו הוטלו על נאשם בעל עבר פלילי 20 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר על תנאי (כך שסה"כ הוטלו עליו 27 חודשי מאסר) בגין פריצה לדירה שבוצעה בשעת לילה מאוחרת באמצעות מפתח מותאם; רע"פ 1857/21 **חאלד עיד נ' מדינת ישראל** (17.3.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות התפרצות לדירה וניסיון גניבה ונידון ל-10 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. הנאשם במקרה זה היה נעדר עבר פלילי ושירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו בשל סירובו ליטול חלק בהליך טיפול; רע"פ 3058/18 **אביב רחמילוב נ' מדינת ישראל** (23.4.2018) בו הוטלו על נאשם שפרץ לדירה וגנב ממנה כספת 14 חודשי מאסר תוך שנקבע מתחם הנע בין 12 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר; רע"פ 1917/18 **אחמד אבו סבית נ' מדינת ישראל** (8.3.2018), בו נידון נאשם ל-12 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים בגין עבירות של סיוע לפריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה; החזקת מכשירי פריצה; היזק לרכוש במזיד; וקשירת קשר לעשות פשע; עפ"ג 49009-12-21 **מדינת ישראל נ' חליל** (28.12.21), בו הוחמר עונשו של נאשם שפרץ לדירה וגנב ממנה כספת שהכילה רכוש ל-15 חודשי מאסר. בעניין זה קבע בית המשפט המחוזי שגבולו התחתון של מתחם הענישה אינו נמוך מ-12 חודשים.

10. לאור כל זאת, אני בדעה כי יש לקבוע מתחמי ענישה כדלקמן:

- (-) ביחס לנאשם 2 - נע המתחם בין 14 חודשי מאסר בפועל ועד 30 חודשי מאסר בפועל.
- (-) ביחס לנאשם 3 - נע המתחם בין 9 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשי מאסר בפועל.
- (-) ביחס לנאשם 4 - נע המתחם בין 9 חודשי מאסר בפועל ועד 25 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשם של הנאשמים

11. טרם דיון בשאלת עונשם של הנאשמים אציין שלא התבקש תסקיר בעניינם ולא הובאו כל נתונים שיש בהם להצדיק בחינת שיקולי שיקום. משכך, עונשם של הנאשמים ייגזר בגדרי מתחמי הענישה תוך העדפת שיקולי ההלימה וההרתעה.

12. **נאשם 2**, כבן 30, צבר לחובותיו הרשעות רבות והאחרונה בעבירה דומה (פריצה לדירה בצוותא בשנת 2020) בגינה הוטל עליו עונש מאסר ממנו שוחרר לפני זמן קצר. כמו כן, הוא ביצע את העבירות כאשר תלוי ועומד נגדו

הליך משפטי נוסף בעטיו שהה בתנאים מגבילים וכן תלויים ועומדים כנגדו שני מאסרים מותנים ברי הפעלה. מערכת נסיבות זו מביאה מסקנה לפיה מדובר במי שנטוע עמוק בעולם העברייני והפך את הפריצה לביתם של אחרים למקור פרנסה. נתון זה מצדיק החמרה תוך מתן משקל ממשי לשיקולי ההלימה וההרתעה. עם זאת, לקולה יש להביא בחשבון את נסיבות חייו כפי שפרט הסנגור ואת הודאתו בביצוע העבירות שחסכה זמן שיפוטי רב וביטאה קבלת אחריות.

13. **נאשם 3**, כבן 28, וחרף גילו הצעיר צבר מספר רב של הרשעות בעבירות מגוונות ובהן אלימות, סמים ורכוש. הנאשם ריצה מספר מאסרים והאחרון בשנת 2022 ממנו שוחרר לאחרונה. אף בעניינו הרושם המתקבל הוא של מי שנטוע עמוק בחיי הפשע והפגיעה בזולת ואפנה לכתב האישום משנת 2019 (ת/8) המתאר אירוע דומה לזה בו עסקין, לרבות שימוש באותם כלי פריצה. נתון זה מצדיק החמרה בעניינו תוך העדפת שיקולי ההלימה וההרתעה. בצד דברים אלו, אף בעניינו נתתי משקל לקולה להודאתו אשר חסכה זמן שיפוטי רב וביטאה קבלת אחריות וכן לנסיבות האישיות כעולה מדברי הסנגור.

14. **נאשם 4**, כבן 35, ולחובתו הרשעות רבות בעבירות מרמה, סמים, אלימות ורכוש ואף הוא ריצה מספר מאסרים בכליאה, לרבות בגין עבירות אלימות חמורות. עם זאת, העבירה אחרונה שעבר הייתה בשנת 2017 בגינה נידון לעונש מאסר קצר בעבודות שירות. לקולה אתחשב בהודאתו בביצוע העבירות, בקבלת האחריות, בנסיבות חייו ובעובדה שהוא אב לילד צעיר, אשר מן הסתם עונש מאסר ממושך לאביו, יקשה עליו.

15. ביחס לכל הנאשמים הבאתי גם בחשבון את התקופה בה שוהים הם במעצר, שתנאיו קשים ממאסר, ואת הפגיעה שתיגרם להם ולבני משפחתם בשל העונש שיוטל עליהם. נתון נוסף לו נתתי משקל מסוים הוא האופן בו התנהלו הם מבחינה דיונית בבקשה להשבת תפוס שהגיש המתלונן ואת הסכמתם להשבת מלוא הרכוש מבלי להערים קשיים דיוניים מעבר לנדרש מבחינה עניינית, באופן שהקל על המתלונן לקבל את רכושו חזרה במהרה.

16. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 2

א. **18 חודשי מאסר בפועל.**

ב. אני מורה על הפעלת עונשי מאסר מותנים בני שישה חודשים ושלושה חודשים שהוטלו על הנאשם בת"פ 3221-02-20 (שלום ראשון לציון) מיום 24.5.2020, וזאת באופן חופף בינם לבין עצמם ואת התוצאה (**שישה חודשים**) באופן **מצטבר** לעונש אותו הטלתי לעיל.

החפיפה שבין שני המאסרים המותנים נעוצה בכך שהם הוטלו באותו גזר דין תוך כוונה ליצור מדרג ענישתי בין עבירות פשע ועוון מאותו סוג (רכוש). לכן, כאשר העבירות שעבר הנאשם המפעילות את שני המאסרים המותנים, אין הצדקה להפעיל את שניהם במצטבר ולגרום להחמרה יתרה שדומה שלא זו הייתה כוונת בית המשפט שהטיל את המאסרים

המותנים באופן בו עשה זאת. ביחס לצבירת התוצאה, הרי שלא מצאתי כל נימוק המצדיק סטייה מהכלל הקבוע בסעיף 58 לחוק העונשין. אדרבא - עברו הפלילי של נאשם 2 מצדיק דווקא צבירה ומתן מלוא התוקף למאסר המותנה שהוטל עליו ושלא היה בו להרתיעו.

סה"כ יישא נאשם 2 עונש מאסר בן 24 חודשים וזאת החל מיום מעצרו - 8.12.22.

ג. מאסר מותנה בן 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו כל עבירת רכוש שהיא פשע. ואולם אם יעבור עבירה כאמור מסוג עוון, יישא מתוכו 3 חודשים בלבד.

ד. פיצוי למתלונן, ע"ת מס' 2 בסך 2,000 ₪. הסכום ישולם עד יום 1.1.24. המאשימה תמציא למזכירות את פרטי המתלונן ותביא לידיעתו את תוכן גזר הדין. מובהר למתלונן שאין בגזר הדין למצות את מלוא זכויותיו והוא רשאי לנקוט בהליך אזרחי מתאים.

נאשם 3

א. **13 חודשי מאסר בפועל**, החל מיום מעצרו - 8.12.22.

ב. מאסר מותנה בן 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו כל עבירת רכוש שהיא פשע. ואולם אם יעבור עבירה כאמור מסוג עוון, יישא מתוכו 3 חודשים בלבד.

ג. פיצוי למתלונן, ע"ת מס' 2 בסך 2,000 ₪. הסכום ישולם עד יום 1.1.24. המאשימה תמציא למזכירות את פרטי המתלונן ותביא לידיעתו את תוכן גזר הדין. מובהר למתלונן שאין בגזר הדין למצות את מלוא זכויותיו והוא רשאי לנקוט בהליך אזרחי מתאים.

נאשם 4

א. **13 חודשי מאסר בפועל**, החל מיום מעצרו - 8.12.22.

ב. מאסר מותנה בן 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו כל עבירת רכוש שהיא פשע. ואולם אם יעבור עבירה כאמור מסוג עוון, יישא מתוכו 3 חודשים בלבד.

ג. פיצוי למתלונן, ע"ת מס' 2 בסך 2,000 ₪. הסכום ישולם עד יום 1.1.24. המאשימה תמציא למזכירות את פרטי המתלונן ותביא לידיעתו את תוכן גזר הדין. מובהר למתלונן שאין בגזר הדין למצות את מלוא זכויותיו והוא רשאי לנקוט בהליך אזרחי מתאים.

313 הודעה זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י' אייר תשפ"ג, 01 מאי 2023, במעמד הצדדים.